

Premiar els bombers

La passada setmana tingué lloc el lliurament dels premis que atorga el Col·legi de Periodistes de Tortosa a qui més haja facilitat la seua feina (Micro Obert), a qui menys (Micro Tancat) i també el reconeixement a la trajectòria d'un professional de la informació (Micro Daurat). Enguany han correspost al cos de Bombers, a l'empresa ferroviària Adif i al destacat periodista Ximo Rambla, respectivament.

Josep Bayerri Raga
periodista

Des de temps immemorial l'extinció d'incendis es resolia per l'actuació dels mateixos ciutadans. Quan es donava l'alerta, al toc de campana de les esglésies parroquials, acudia la gent que espontàniament s'organitzaven per fer front a la situació. A principis del segle XIX les principals ciutats van començar a organitzar el servei. Tortosa fou l'únic ajuntament de les Terres de l'Ebre on es va posar en marxa per iniciativa d'un grup de persones voluntàries. El 1861 l'ajuntament va aprovar adquirir una bomba d'impulsió manual, altres elements necessaris i vestimenta per als bombers encara voluntaris, i cinc anys després va comprar una escala plegable per poder accedir als habitatges, considerant que aleshores al nucli antic de Tortosa la major part de les cases tenien més de cinc plantes d'alçada. Finalment, el 1894 es

crea el cos i s'aprova la plantilla integrada per 51 membres, dels quals un era el brigada, 9 capatassos, l'encarregat de la bomba, del material i 39 bombers, tot i que aquesta plantilla fou fictícia i no s'arribà a fer efectiva. El quarter de bombers se situà al mateix edifici que l'Escola de La Mercè, on avui hi ha la Biblioteca Municipal. El 1928 es traslladà a l'edifici de l'Escorxador, construït feia poc, i s'adquirí un camió-bomba que seria útil durant molts anys per fer també feines de regatge i neteja dels carrers. El 1945, el servei de bombers es va dotar d'un nou reglament, continuava sent municipal per bé que acudien a apagar focs a altres localitats de la comarca; el comandant, el brigada, el xofer, i l'encarregat, eren empleats municipals; la resta, voluntaris, la majoria paletes que cobraven pel servei que l'Ajuntament facturava a qui el demanava. Des de 1954, l'avís del foc el donava la sirena instal·lada a la torre de l'ajuntament amb diferents tocs segons quin era el lloc; els voluntaris deixaven la

feina i acudien al quarter per pujar al camió-bomba amb el capatàs, que havia arribat primer; el conductor ho era també d'altres vehicles, com el cotxe de morts. El comandant dels bombers tortosins era l'arquitecte municipal, però esta funció quedava en mans de l'aparellador.

Els estius al massís dels Ports porta records tràgics per als bombers. Deixant de banda els grans incendis a l'àrea de la Sénia als anys seixanta i els de Buinaca i Fullola els setanta, afortunadament sense víctimes mortals, en època recent el més greu fa ja 17 anys, el 2009, en què van morir cinc agents del GRAF de Lleida en quedar emboscats per un foc provocat a Horta de Sant Joan. L'any següent, altres dos bombers van morir en estavellar-se l'avioneta quan extingien un foc a la Poble de Benifassà. El més recent fou l'estiu passat quan un bomber voluntari va caure des d'un despenjat al foc de Pauils. A més dels Ports, a altres indrets de l'entorn territorial també va haver-hi accidents mortals, en dates ante-

Els bombers són els empleats públics que compten amb el major respecte i estima per la ciutadania.

riors, com l'esdeveniment a la població aragonesa de Nonasp, el 1994, on va haver-hi quatre morts de bombers dels parcs de Flix i Móra; pocs dies després va morir l'ampostí Paco Riocabo, molt conegut per haver estat arquitecte municipal de Tortosa i aleshores el cap de la brigada territorial, a conseqüència de l'accident de l'helicòpter de comandament a l'extinció d'un foc a Vandellòs. Segons els meus comptes, que podrien ser incomplets, 12 bombers han mort els darrers 30 anys en tasques d'ex-

tinció de focs al nostre entorn. Este heroisme explica el respecte i la solidaritat que el cos desperta entre els habitants de l'Ebre.

Fa set anys, els parcs de bombers professionals de les Terres de l'Ebre foren notícia perquè denunciaven la manca d'efectius, i els parcs voluntaris, perquè demanaven equipaments i una millora de les condicions de treball. Actualment, a la Regió d'Emergència de les Terres de l'Ebre hi ha set parcs de bombers professionals i cinc atesos per bombers voluntaris.